

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratrici Krwi Chrystusa

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

 www.adoratrici-asc.org

 redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
5-28 Luglio 2017

“Wszyscy bracia i siostry”

„Przekazuję tę encyklikę społeczną jako pokorny wkład do refleksji, aby w obliczu różnych obecnych sposobów wykluczania lub ignorowania innych można było odpowiedzieć nowym marzeniem o braterstwie i przyjaźni społecznej, które nie pozostaje tylko słowami.” (z komentarza papieża Franciszka na Twitterze)

3 października tego roku papież Franciszek podpisał swoją trzecią encyklikę „Fratelli Tutti” („Wszyscy bracia i siostry”) na temat braterstwa i przyjaźni społecznej przy grobie św. Franciszka z Asyżu, kontynuując w ten sposób drogę, którą podąża od początek swego pontyfikatu. Rozpoczyna słowami: biedny kościół dla ubogich, troska o stworzenie i pokój. Odnajdujemy te już słowa w jego dwóch poprzednich dokumentach.

Jest to pierwszy dokument, jaki podpisał poza Watykanem, w tej trudnej sytuacji historii świata.

Tytuł jest cytatem z szóstego napomnienia św. Franciszka z Asyżu: Fratelli Tutti i wskazuje na powszechne braterstwo i siostrzaność. W swojej strukturze encyklika ma 8 rozdziałów i 287 paragrafów. Wszystkie są zainspirowane myślą św. Franciszka i mają ekumeniczny wymiar.

Papież Franciszek zachęca nas, abyśmy razem podążali tą drogą w „otwartej wspólnocie”, jak zostało to wyrażone w pierwszych rozdziałach. Posługując się prostym i potocznym stylem, przekazuje swoje obawy związane z „zamkniętym światem”. Niektóre z cech tego świata w kryzysie, które nam pokazuje to: indywidualizm, utrata świadomości historycznej, desperacja, brak zaufania, kultura używania i odrzucania, handel ludźmi, nierówność praw, wojna, niepewność, globalizacja, osłabienie wartości duchowych, pandemia Covid-19, samolubna

ekonomia, migracja, iluzja komunikacji i inne. Prosi nas, abyśmy o tym nie zapominali.

Jednocześnie pokazuje nam, że nie wszystko jest stracone. Mówi, że wciąż jest nadzieja, nadzieja Boga, który nigdy nie opuszcza upadłych i prosi nas, abyśmy szukali nadziei w najgłębszej części człowieka. Zachęca nas do „kroczenia z nadzieją”.

W obliczu tego pragnienia szuka na to światła, poświęcając rozdział przypowieści o dobrym Samarytaninie i czytając ją ponownie, skłania nas do zadania sobie pytania, jakie jest nasze serce. Czy jest otwarta czy zamknięta przed światem, który dzień po dniu pokazuje nam, że wszyscy jesteśmy połączeni i potrzebujemy siebie nawzajem, aby żyć? Dlatego tak ważne jest, aby być braćmi i siostrami, „fratelli tutti”.

Aby mieć otwarty świat, musimy zmienić naszą mentalność. Mówi nam, że musimy wzrastać w miłości, tworząc społeczeństwa otwarte na miłość, miłość integrującą, bez granic, która czuwa nad dobrem wspólnym, rośnie w solidarności, pokoju, przebaczeniu, pojednaniu i religii, która stara się być kreatorem pokoju.

Ta encyklika pozostawia nam wskazówki do rozeznania, którą drogą chcemy podążać. Odkrywanie na nowo naszej wartości jako ludzkości, wiedząc, że braterstwo i siostrzaność są drogą, którą wielu ludzi wiary przeszło już przez głębokie doświadczenie z Bogiem. Bliskim przykładem jest nasza założycielka Maria De Mattias i jej tęsknota za drogim bliźnim.

Po prostu zawarłam kilka ogólnych uwag na temat tego dokumentu społecznego, aby zebrać go w całość. Niech Duch Święty prowadzi nas na tej drodze.

S. Katty Collana, ASC

Wydawca

◆ “Wszyscy bracia i siostry”

Ze Świata ASC

◆ Owoce ASC w Mozambiku

◆ Pamiętając o latach w Belém

◆ Posługa azylu kończy się

◆ Głos Papieża i Kościoła

Spis

1	◆ “Charyzmat ASC: płomień dla nowego życia ...”	5
	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
	◆ Czas dla stworzenia	6
2	W Zgromadzeniu	
3	◆ Kalendarz Zarządu Generalnego	7
4	◆ Urodziny: świętujemy życie	7
5	◆ Powróciły do Domu Ojca	7

Owoce ASC w Mozambiku

Kiedy urodziła się Marsela Ernesto Samo, miała zdeformowaną nogę i rękę. Jej matka zmarła, gdy miała dziesięć lat i opiekowała się nią ciotka. Pewnego dnia misjonarz, który przybył do Mafuiane w Mozambiku przed przybyciem siostr, zastał dziewczynę grzebiącą w śmieciach w poszukiwaniu czegoś do jedzenia. (W rzeczywistości dziecko zostało porzucone na ulicy). Misjonarz zabrał ją do domu opieki dla osób starszych. Dziewczynka pozostała tam, gdzie się nią opiekowano, dorastała, a później urodziła córeczkę, którą nazwała Scolastica.

Obecne tamtejsze Adorantki to między innymi ja, s. Yohana, która z miłością opiekowałam się matką i jej córką. Ponieważ dziadkowie ze strony ojca odrzucili dziewczynę z powodu paraliżu, nadano jej imię rodziców matki, czyli Scolastica Ernesto Samo. Z Bożą pomocą dziecko podrosło i ma teraz 11 lat, a jej matka ma 36 lat. Nie mieszkają już w domu starców, ale na wsi. Scolastica kontynuuje naukę, choć w tym czasie szkoły są zamknięte z powodu koronawirusa.

S. Yohana Amu Malley, ASC

Pamiętając nasze lata w Belém

Mieszkając przez piętnaście lat w tym mieście BELÉM, stolicy stanu Para w północnej Brazylii, w pierwszych tygodniach października wyjeżdżam do Manaus (za pozwoleniem Covid) w odpowiedzi na wolę Pana, wiek i problemy zdrowotne. W odpowiedzi na prośby Sióstr opowiem o niektórych działaniach, w których brałam udział w tych latach. Opowiadam tę historię z całą pokorą, dziękując naszemu dobremu Bogu za ten czas, kiedy przez Jego łaskę starałam się przyczynić do wzrostu naszego charyzmatu jako Adoratorka-Misjonarka.

Chory brat

Po tym, jak mój brat Msgr. Geraldo Menezes, został prawie oślepiony po ataku zbirów, przyjechałam do Belem, aby móc mu pomóc wraz z pomocą moich starszych sióstr, które nie były w dobrym zdrowiu. Byłam tam przez 10 lat. To było piękne i święte doświadczenie, które skłoniło mnie do napisania książki, w której opisałam różne aspekty życia Geraldo. Dochód ze sprzedaży książki został przekazany naszemu Regionowi ASC.

Wice-postulacja Siostry Serafiny

Będąc tutaj, na prośbę księdza Luiza Gaticy, CPPS, przeprowadziłam krótki kurs dla seminarzystów z Ameryki Łacińskiej na temat ASC i naszej Siostry Serafiny.

Udało mi się zakończyć inne badania nad rzeczywistością Transamazonii i wysłać je do Siostry Marii Panicci, aby przyspieszyć część „udokumentowanej biografii” procesu Siostry Serafiny, rozpoczętego w Manaus. W 2013 roku ucieszyłam się, gdy otrzymałam wiadomość z Rzymu o uznaniu „heroicznych cnót” Siostry

Serafiny, i nadaniu jej tytułu Czcigodnej. Ponadto, z powodu mojego przeniesienia, 12 września 2020 r. wysłałyśmy trzy pudła dokumentów, z których większość była z aktami s. Serafiny Cinque, do Domu Regionu w Manaus, aby je tam przechowywać.

W środowisku uniwersyteckim

W 2006 roku, we współpracy z innymi osobami, wydałam książkę Amazonia i świat, zawierającą poezję o Amazonii i niektórych miastach, w których byłam. Wzięłam udział w kilku konkursach literackich Akademii Literackiej w Belém z okazji 400-lecia powstania miasta, zdobywając trzy nagrody. Dało mi to satysfakcję, że zostałam zaproszona do współpracy z niektórymi profesorami uniwersyteckimi w badaniach, aby pomóc niektórym studentom w ukończeniu ich rozpraw doktorskich na temat Amazonii i pracy mojego ojca, Bruno de Menezesa, o czarnej rasie, literaturze i folklorze w Para.

Od czasu do czasu przyjmowałam zaproszenie do wygłaszania wykładów na wspomniane wyżej tematy na dwóch uniwersytetach. W tej pracy nawiązałam świetne przyjaźnie z ludźmi pracującymi w sektorach dziennikarstwa i literatury. Niektórzy z nich, wdzięczni za otrzymane wsparcie, chcieli wydrukować na swój koszt w St. Paul Editions niewielką książkę z danymi literackimi, które napisałem na te tematy. Będzie gotowa w październiku. S. Alessandra, nasza Regionalna, i ja uważamy ten mały tom za HOŁD dla wszystkich ASC, które pracowały i nadal pracują w Brazylii i Peru.

MAS-MEDIA - W wywiadach, które udzieliłam prasie „Nazaré Foundation” (TV, radio i gazeta) Archidiecezji Belem, a także prasie narodowej, mówiłam o wyżej wymienionych tematach, a także o Czcigodnej S. Serafinie.

Dziękuję moim siostrom we wspólnocie za wsparcie, jakiego mi udzieliły podczas tych lat pracy, kiedy zawsze czułam się zainspirowana słowami naszej ukochanej Założycielki Marii De Mattias skierowanymi do nas wszystkich: bądźcie „Kobietami Słowa w służbie Panu”.

Belem, 26 września 2020

S. Marilia Menezes, ASC

Posługa azylu kończy się

Kiedy autobus Greyhound wyjechał ze stacji tranzytowej Wichita o 4 rano 3 października, siostra Diana Rawlings i ja zdałyśmy sobie sprawę, że zbliżamy się do końca służby azylowej w Centrum Wichita.

Kawałek mojego serca odszedł z każdą z sześciu rodzin, kiedy odeszły, ale czuję szczególną strategię, gdy opuszczają nas Didier, Sandra, Beni i Mark. Byli z nami od stycznia 2019 roku. W tym czasie Mark urodził się i obchodził swoje pierwsze urodziny, a Beni obchodził trzecie i czwarte urodziny.

Od sierpnia 2018 roku, kiedy przyjechała nasza pierwsza rodzina, wiele się nauczyłam na tematy takie jak kultura kongijska; niepokoje w Kongo; dobroć, wiara i siła Kongijczyków; cierpiący ludzie będą cierpieć, aby przybyć do Stanów Zjednoczonych; chęć imigrantów do pracy i nauki języka angielskiego; miłość do rodziny i to, jak kuzyni są nazywani siostrami i braćmi; trudność w uczciwej komunikacji, gdy nie znasz języka lub nie znasz kultury; i tak dalej. Dowiedziałam się też więcej o hojności siostrzyszek mieszkających w Centrum Wichita oraz siostrzyszek z innych zgromadzeń.

Musiałam stawić się w sądzie imigracyjnym i przygotować dokumenty prawne do wniosków o azyl i pozwolenia na pracę. Częścią tych doświadczeń była moja rosnąca frustracja z powodu rządu USA i nierealistyczne oczekiwania, jakie stawia on tym, którzy przybywają, próbując uciec przed gwałtem, okropnym maltretowaniem i swoją śmiercią i swoich rodzin. Jesteśmy jednak bardzo pobłogosławieni usługami prawnymi pro bono i zniżkami na usługi medyczne dostępne w Wichita.

Nie potrafię wymienić wszystkich moich nauk i całej radości, jakiej doświadczyłam podczas interakcji z dziećmi i ich rodzicami. Nie mogę też podziękować wszystkim osobom i organizacjom, które pomagały nam w tej posłudze.

Chciałabym jednak szczególnie wyrazić uznanie dla członków głównego komitetu: Siostry Bernadine Wessel, Diany Rawlings, Fran Schumer, Joanne Stuever i Patty Owens. Dziękuję również Siostrze Francine Schuster, która była położną Sandry, oraz Gregowi Lohkampowi, który udzielał wsparcia na wiele sposobów. Nikt z nas nie mógłby tego robić sam. Jak ciągle nam przypomina Diana:

„Potrzeba wioski”.

Tak wiele innych siostrzyszek pomagało, jak tylko mogły, dodała Siostra Diana. Obejmowało to korepetycje, kierowanie rodzin na spotkania, zabawę z dziećmi, pomoc rodzinom w ćwiczeniu angielskiego, naukę jazdy na rowerze i uczęszczanie na zajęcia szkolne.

W sumie 27 osób otrzymało opiekę Adoratorek.

Rodzina Monza wyjechała, aby Didier mógł podjąć pracę we wschodnich Stanach Zjednoczonych. Siostra Diana zauważyła, że przed wyjazdem rodzina spędziła kilka godzin, odwiedzając niektóre z siostrzyszek w Wichita Center. Siostry cieszyły się, że były świadkami wybryków 4-letniej Beni i umiejętności chodzenia 13-miesięcznego Marka Gregory'ego, któremu nadano imię siostry JoAnn Mark i Grega Lohkampa, którzy pomogli rodzinie w osiedleniu się.

Przemawiając w imieniu rodziny, Didier powiedział siostrzyszkom:

„Ta rodzina (siostry) zrobiła wszystko dla mojej rodziny. Nadal będę twoją rodziną. Jeśli przyjedziesz z wizytą, będziesz miała gdzie się zatrzymać. Nie chcę opuszczać Wichita, opuszczać tej rodziny, pracy i szkoły. Z serca bardzo lubię tę rodzinę. Dziękuję Bogu za Ciebie. Mój Boże, błogosław ich wszystkich, chroń ich wszystkich. Dziękuję Ci za wszystko”.

S. JoAnn Mark, ASC

(Siostra Diana Rawlings miała wkład do tej relacji.)

Głos Papieża i Kościoła

Congregazione delle Cause dei Santi

Około południa 1 sierpnia 2020 r.: Dziewięciu zostało powołanych do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

Biuro prasowe Stolicy Apostolskiej ogłosiło dzisiaj - Papież zaliczył do konsultorów Papieskiego Organu Siostrę Nicolettę Vitorię Spezzati, poprzednio podlegającej Sekretarzowi Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego; Bernarda Dompnier, członek Papieskiego Komitetu Nauk Historycznych; Pierantonio Piatti, urzędnik tego samego Papieskiego Komitetu Nauk Historycznych; Matteo Nacci, profesor historii prawa na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim; Giselda Adornato, współpracownik mediolańskich archiwów historycznych diecezjalnych i Międzynarodowego Instytutu Pawła VI; Simona Negruzzo, profesor historii najnowszej na Uniwersytecie w Bolonii.

Serdecznie gratulujemy Siostrze Nicli jej posługi dla Świętego Kościoła.

25 września 2020 r. arcybiskup Trani-Barletta Bisceglie poinformował kościół diecezjalny o nominacjach i przeniesieniach. *Po odpowiednim rozeznaniu przeprowadzonym przy zaangażowaniu organizmów uczestniczących i poprzez cenną dyskusję z zainteresowanymi kapłanami i diakonami, ogłaszam następujące dyspozycje dotyczące kilku nominacji i przeniesień związanych z stanowiskami i urzędami diecezjalnymi: Siostra Domenica Scalera ASC zostaje mianowana biskupim Delegatem ds. Życia konsekrowanego.* Życzymy jej owocnej posługi na rzecz wspomnianej części Kościoła.

Region Wrocław

„Charyzmat ASC: Płomień nowego życia”

„Krew Jezusa porywa nas; Miłość”, której ta Krew jest wyrazem - miarą - gwarancją, pobudza...”

S. Caterina Ronci, ASC

Mojemu pobytowi we Włoszech towarzyszyła perykopa o rozmnożeniu chleba. Często przypomiinałam ją sobie nie ze względu na ilość nakarmionych ludzi lub pozostawionych kosztów. Myślałam o chłopcu, który przyniósł pięć chlebów i dwie ryby. To wyglądało jak pewien żart, niedorzeczność. W obliczu tylu potrzeb, staje ktoś tak ubogi i mało ważny, jak ten chłopiec. Czułam się takim właśnie dzieckiem.

W moim dzieleniu się doświadczeniem z udziału w kursie nie chodzi o to, żeby wyznaczyć klarowny podział na życie „nadzwyczajne” i życie codzienne, „normalne”, czyli w trakcie i po kursie. Oglądając się wstecz myślę o poszukiwaniu równowagi między ideałem a rzeczywistością. W tym poszukiwaniu dużą rolę odegrało doświadczenia MIĘDZYPOKOLENIOWOŚCI. Starsze siostry dały mi ogromną nadzieję, że można pięknie przeżyć życie jako ASC nie tracąc entuzjazmu pierwszej godziny. Jest to dla mnie świadectwo zakotwiczenia w Krwi Chrystusa, z którego wyrastanie ustatne pragnienie pracy dla bliźnich.

W szybko zmieniającym się świecie łatwo jest nabrać przekonania, że nasz ideał życia jako ASC, nasz styl życia, duchowość są czymś przestarzałym, zdezaktualizowanym, że nie mamy już nic do dania... bo Covid, bo starzejemy się, bo brakuje powołań... Pojawia się

pokusa rozwodnienia charyzmatu lub zamknięcia się. Celebracja frustracji nie należy jednak do DNA ASC. Doświadczenie MIĘDZYKOLENIOWOŚCI odkryło przede mną nowe horyzonty piękna, które tkwi w różnorodności kultur, mentalności, widzenia świata. Nie ma w tym lęku, ponieważ nasza radość paschalna sięga głębiej niż śmierć, prowadzi nas do zmartwychwstania.

Każde pokolenie, także i moje pokolenie KOBIEC ASC, uważa, że czasy obecne są swoistą apokalipsą i to jest prawda. To jednak nie zwalnia nas z trudu na nowo, każdego dnia wcielać ideał w życie, wsłuchiwać się w wołanie Krwi Chrystusa. To nie jest łatwe, ale to jest możliwe do zrobienia. Życie ideałami ASC nie zależy od wieku, narodowości, wykształcenia ecc., lecz od stanu serca, na ile jest zakochane w Chrystusie, który przelał za nas całą swoją Krew.

Na zakończenie tych refleksji chcę przytoczyć fragment z Tomasza a Kempis:

„Ty, Panie, jesteś źródłem zawsze pełnym i obficie płynącym, Tyś ogniem wiecznie gorejącym, który nigdy nie gaśnie. Nie zdołam wprowadzić dorównać duchom niebieskim i zapłonąć ogniem cherubinów i serafinów, będę jednak usiłował tak potęgować w sobie ducha oddania i pobożności, ażeby rozniecić choć isierkę Bożego żaru”

S. Tatiana Studentowa, ASC

Czas dla stworzenia

Czas Stworzenia to czas świadomości i refleksji, aby odnowić naszą relację z całym stworzeniem i Stwórcą poprzez świętowanie i wspólne zaangażowanie. W tym czasie jednoczymy się w modlitwie i działaniu na rzecz opiekuna Ziemi, naszego wspólnego domu.

Kościoły chrześcijańskie ogłosiły 1 września dniem modlitwy za stworzenie, a Światowa Rada Kościołów przedłużyła tę uroczystość z 1 września do 4 października, w święto św. Franciszka z Asyżu.

W tym roku wśród kryzysów wywołanych pandemią, która wstrząsnęła światem, porusza nas pilna potrzeba uzdrowienia naszych relacji ze stworzeniem i między ludźmi. W czasie Stworzenia w tym roku chcemy promować szansę uzdrowienia i nadziei, jubileusz dla naszej Ziemi, który wymaga radykalnie nowych sposobów życia i relacji z ludźmi i naturą.

Papież Franciszek w nr 3 Orędzia na obchody Światowego Dnia Modlitw o Troskę za Stworzenie 2020 stwierdził, że „Obecna pandemia w jakiś sposób doprowadziła nas do ponownego odkrycia prostszego i bardziej zrównoważonego stylu życia. W pewnym sensie kryzys dał nam możliwość opracowania nowych sposobów życia. Można było zobaczyć, jak Ziemia może się zregenerować, jeśli pozwolimy jej odpocząć ... Musimy wykorzystać ten decydujący moment, aby położyć kres zbędnym i destrukcyjnym działaniom i celom i pielęgnować wartości, więzi i projekty generatywne”, i zaprosił wszystkich do promowania inicjatyw na poziomie globalnym i lokalnym na rzecz opieki nad wspólnym domem i ubogimi. Wśród

poszukiwanych kategorii są wspólnoty religijne.

Jesteśmy zatem wzywani do zmiany naszego stylu życia, do współpracy wewnątrz i na zewnątrz w celu promowania nowych relacji ze środowiskiem i słabszymi grupami ludzkości, promowania i wdrażania projektów zwiększających świadomość dobrych praktyk i zrównoważonych ekologicznie propozycji, i oczywiście wdrożyć je na terytorium.

Region Włochy ASC zawsze był wrażliwy na te kwestie i zawsze zachęcał do promowania ścieżek pogłębiania, uświadamiania i nawracania stylów życia, w odpowiedzi na apele Kapituł Generalnych, Kościoła, ale także organizacji międzynarodowych (np. ONZ), które od dawna nas wzywają. Kapituły Regionu Włoskiego zawsze promowały rozpowszechnianie w lokalnych wspólnotach „aktywnej” duchowości tworzenia, składającej się ze świadomości, uczestnictwa, informacji i wdrażania nowych stylów życia, bardziej świadomych i szanujących środowisko. Istnieje ciągle zaproszenie do eksperymentowania z praktykami życia codziennego, które zmieniają powszechny model konsumpcji i uświadamiają, że każde z naszych działań wywiera znaczący wpływ na „wykreowany system”, budowanie sieci między wspólnotami religijnymi i stowarzyszeniami przychylności „wspólnego domu”.

Wspólnoty zareagowały, kierując się wrażliwością sióstr, realizując projekty i programy w parafiach i szkołach lub rozpowszechniając swoje myślenie za pośrednictwem sieci społecznościowych, aby dotrzeć do jak największej liczby osób. Działo się to na szeroką skalę w ciągu roku duszpasterskiego i szkolnego, a nie we wrześniu, ponieważ we Włoszech ten miesiąc jest czasem wznowienia zajęć szkolnych i parafialnych i bardziej odpowiednio poświęcony programowaniu, szczególnie w tym roku trochę bardziej skomplikowane. Jednak wszystkie wspólnoty zostały zaproszone do modlitwy i znalezienia najgłębszej motywacji do rozszerzenia swojego zaangażowania w opiekę nad stworzeniem.

S. Maria Teresa Intranuovo, ASC

9-10-12 listopada: S. Nadia Coppa uczestniczy w Kapitulie Plenarnej UISG

17-18-19 listopada: S. Nadia uczestniczy w Kapitulie Krajowej USMI

**Urodziny:
świętujemy życie**

<u>40</u>	S. Jocilene Bentes de Carvalho	22/11/1980	Manaus
<u>50</u>	S. Nada Grgić	24/11/1970	Zagrzeb
<u>70</u>	S. Barbara Hudock	04/11/1950	USA
	S. Karolina Miljak	14/11/1950	Zagrzeb
	S. Seong Soon Anna Kim	16/11/1950	USA
<u>80</u>	S. JoAnn Mark	21/11/1940	USA
	S. Serena Downs	22/11/1940	USA
	S. Giovanna Goduti	22/11/1940	Włochy
	S. Maria Orlando	23/11/1940	Włochy
<u>90</u>	S. Augusta Fessler	01/11/1930	Schaan
	S. Gabrielle Rowe	22/11/1930	USA

**Wróciły do
Domu Ojca**

01/10/2020	S. Rafaela (Iva) Milić	Zagrzeb
06/10/2020	S. Jadwiga Kata	Polska
13/10/2020	S. Rosina Fusco	Włochy
14/10/2020	S. Rosa Esposito	Włochy
21/10/2020	S. Maria D'Avila Martins Guimarães	Manaus
31/10/2020	S. Margaret Knoeber	USA

Wiadomości Międzynarodowe
Adoratorki Krwi Chrystusa

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXII, Wydanie 10, listopada 2020

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Tłumaczenie:

S. Renata Vukadin - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki